

EKSAMENSOPPGAVE

JUS1111 - Privatrett I - Høst22

Dato: Mandag 19. desember 2022

Hjemmeeksamen (4 t.)

Tid: Kl. 08:45 - 13:30

Peder Ås eide en flott hytte i Trangvikkaldalen hvor han tilbrakte ferier og en rekke helger med sin hund Max, og iblant sine voksne barn. For å komme til hytta var han avhengig av bil, men den gamle bilen hans hadde begynt å skranke. Han tok derfor kontakt med sin faste bilforhandler, Hans Tastad i Lillevik Bil AS, for å forhøre seg om muligheten for innbytte. Tastad hadde akkurat fått inn en ny elbilmodell, og tilbød den for 400.000 NOK, mot vanlig utsalgspris 485.000 NOK. I tilbudet lå en «raus verdivurdering» av Ås' gamle bil, slik Tastad uttrykte det, og en rabatt for godt kundeforhold.

Ås svarte at han hadde vært tvilende til om han skulle bytte til elbil, men at dette tilbudet brakte han på andre tanker. Tastad syntes at Ås åpenbart måtte akseptere et så godt tilbud, men sa at han kunne legge til en takboks og et tilhengerfeste, så kunne Ås ta bilen til hytta kommende helg for virkelig å få bekreftet bilens foretreffelighet. Papirene kunne de underskrive når Ås kom tilbake fra hytta. Ås sa at han nå «ikke visste helt det», men han ville gjerne ta bilen til hytta og satte pris på å få med en takboks og et tilhengerfeste. Tastad tok da initiativet til en nærmere prat på sitt kontor, der han redegjorde for detaljene i tilbudet, herunder sine planer om å sette Peders gamle bil i stand for videresalg, noe som gjorde det mulig å gi en så stor rabatt som han hadde gitt. Han fremhevet også den gode rekkevidden denne elbilmodellen hadde. Ås svarte at «dette høres meget bra ut», og han tok så elbilen med seg til hytta. Han lot sin egen bil bli stående hos Lillevik Bil AS, og ga bilnøkklene til Tastad.

På veien opp til hytta syntes Ås at batteriet ble fortere tomt enn han hadde forestilt seg, og at bilen ikke hadde den rekkevidden som Tastad skrøt av. Han bestemte derfor at han ikke ville kjøpe bilen, noe han meddelte Tastad da han kom tilbake med bilen etter hytteturen. Tastad var på sin side helt klar på at det forelå en bindende avtale mellom Ås og Lillevik Bil AS. Ikke bare hadde Ås akseptert tilbudet muntlig, men han hadde også gitt fra seg sin gamle bil som Tastad nå var i ferd med å gjøre klar for salg. Ås benektet at det var inngått en bindende avtale.

Oppgave 1: Drøft og ta stilling til rettsspørsmålene i tvisten mellom Ås og Lillevik Bil AS. For ordens skyld presiseres det at tilbakekall re integra og mangelsspørsmål ikke skal drøftes. (Antatt tidsbruk 1,5 timer)

Etter nærmere forhandlinger mellom partene ble løsningen til slutt at Ås kjøpte en annen bil av Lillevik Bil AS. Helgen etter at han overtok den bilen, reiste Ås på ny til hytta. Hunden Max lå bak i bilen. Han ble etter hvert tørst og urolig, og reiste seg opp. For å roe hunden tok Ås av seg bilbeltet et øyeblikk, slik at han kunne strekke seg bakover og klappe Max. Rett etter ble bilen

truffet av en møtende bil som kom over i feil kjørefelt fordi sjåføren av denne bilen var ruspåvirket og holdt en hastighet langt over fartsgrensen.

Frontkollisjonen var kraftig, og Ås ble påført alvorlige brudd- og nerveskader som gjorde ham varig lam fra livet og ned. Som følge av ulykken, maktet han ikke å fortsette sitt arbeid i Storvik Trelast, og han ble uføretrygdet.

Ås krevde erstatning fra sjåføren av den andre bilens forsikringsselskap, Trafikkforsikreren, for inntektstap og pleie- og omsorgsutgifter. Partene var enige om at Ås ikke ville blitt skadet uten ulykken. De var også enige om at han på grunn av tidligere helseplager ville ha falt ut av sitt arbeid på Storvik Trelast i løpet av de fem neste årene. Partene var imidlertid uenige om dette skulle tas hensyn til i erstatningsoppgjøret. Ås anførte at slike etterfølgende forhold var oppgjøret uvedkommende. Trafikkforsikreren på sin side hevdet at det ville medføre overkompensasjon om erstatningen for inntektstap og pleie- og omsorgsutgifter ikke ble tidsbegrenset.

Trafikkforsikreren krevde videre at erstatningen måtte avkortes med 50 prosent på grunn av Ås' manglende bilbeltebruk. Ås bestred at det overhodet var grunnlag for avkortning, og hevdet subsidiært at avkortningen måtte settes til en lavere presentsats enn 50.

Oppgave 2: Drøft og ta stilling til rettsspørsmålene i tvisten mellom Ås og Trafikkforsikreren. (Antatt tidsbruk 2,5 timer)